

Bijbelstudie Centrum seminar, verdeeld in delen met als onderwerp:
De heerlijkheid van de Naam van Jezus
de Naam die boven alle naam is in de hemelen, op de aarde en onder de aarde.
(deel 18-22)

Geachte lezer,

Het verheugd ons, u dit seminar te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door dit seminar wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods, Jezus, zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van dit seminar zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van dit seminar of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganzer harte, dat, alvorens u dit seminar gaat lezen, u Jezus vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die Jezus in dit seminar tot u zegt. Jezus wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is dit seminar niet te verstaan. Vertrouw aan Jezus uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

alléén de Bijbel laten spreken
het Woord van God geheel en het Woord van God alleen

2 Tim. 4:2-4 “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtsels keren”.

De heerlijkheid van de Naam van Jezus

de Naam die boven alle naam is in de hemelen, op de aarde en onder de aarde.

(deel 18-22)

Alle vrees voor gevangenschap, geseling en zelfs voor de marteldood werd uitgebannen, want de Heer was hun in dit alles nabij! Zo riepen zij ook vrijmoedig om de hulp van de Heilige Geest.

En nu komen wij tot een heel bijzonder spreken voor, maar vooral door Jezus. Dit bijzonder charisma, een bepaalde vorm van profeteren, is zo heel belangrijk, ja, van de hoogste waarde voor de opbouw van de Gemeente.

Als wij iets nodig hebben is deze tijd, dan is het wel, dat dit charisma weer in zijn volle kracht gaat werken. En alle kinderen Gods, zonder uitzondering, zijn geroepen of hebben de roeping ontvangen om tot deze dienst te komen, door middel van dit charisma, deze genadegave door de Heilige Geest.

Ik wil dit heel uitvoerig behandelen, want ook het Nieuwe Testament is daar zeer uitvoerig over en hierin zien wij, hoe belangrijk dit charisma is.

Over tongentaal wordt niet veel gesproken, maar op een enkele plaats, maar over dit charisma wordt ten dienste gesteld voor de wederzijdse opbouw van de kinderen Gods. Het is nameijk zo, dat alle gelovigen zonder uitzondering, de roeping hebben, elkaar in de Naam van Jezus op te bouwen en te stichten en dat te doen naar de Bijbelse genadegave, die God ieder in het bijzonder geeft door de Heilige Geest.

Wij zullen eerst gaan zien, dat er een grote verscheidenheid is van genadegaven, maar zij dienen allen tot opbouw van de Gemeente. Daarna willen wij ons bepalen bij die ene genadegave.

U weet waarschijnlijk wel dat **1 Cor. 12** handelt over de genadegaven, de Geestesgaven of zoals het er in het Grieks staat, de charisma's.

In **1 Cor. 12:7** staat ***“Maar aan een ieder (iedere gelovige in Jezus) wordt de openbaring van de Geest gegeven tot welzijn van allen”***. Ziet u, al Gods kinderen hebben de Heilige Geest ontvangen, maar krijgen ook door die Geest de openbaring van de Geest tot welzijn van allen. Dat wil zeggen tot opbouw en tot stichting van de ander. Met andere woorden: ieder kind van God is immers een lid van het Lichaam van Jezus, zodra wij wedergeboren zijn.

Als in het natuurlijke leven een kind geboren wordt, dan is het meteen een volledig, volwaardig lid van het huisgezin waar het toebehoort. En iedereen die wedergeboren wordt en het eigendom van Jezus is geworden, is ook meteen lid van Zijn Lichaam, de Gemeente. Natuurlijk moeten wij opgroeien, zoals een kind moet opgroeien tot een volwassen man of vrouw, zo moet ook de gelovige opgroeien tot een geestelijk mens in Jezus.

Welnu, wij zijn dus als gelovigen niet alleen een lid van het Lichaam van Jezus, maar de Heer wil elk lid voor de andere leden gebruiken om zo samen te groeien en tot de volledige wasdom, tot de volheid in Jezus te komen. Zo is het immers ook in het natuurlijke leven, er is geen lid aan ons lichaam of het heeft een functie voor de andere leden.

Wij hebben geen enkel lid in ons lichaam, dat apart staat of dat er alleen is voor zichzelf. Alle leden hebben een functie te verrichten voor en met de anderen. En zo is het ook in het Lichaam van Jezus.

Wij lezen dit ook in **1 Cor. 14:12** ***“Zo moet ook gij, omdat gij naar geestelijke gaven streeft, trachten uit te munten tot stichting van de gemeente”***. Ja, het streven naar de gaven van de Geest, de genadegaven, moet alleen tot doel hebben anderen te kunnen stichten en op te bouwen en mag niet op onszelf gericht zijn. Zo gauw wij streven naar een bepaalde Geestesgaven, opdat wij deze voor onszelf zouden kunnen gebruiken, is die gave al bedorven en daarom al van zijn kracht en heerlijkheid beroofd.

Wij ontvangen openbaring van de Geest tot stichting en tot welzijn van de ander. Ook in **1 Cor. 14:26** wordt dit weer op een andere wijze aangemoedigd. ***“Hoe staat het dan, broeders? Telkens als gij samenkomt, heeft ieder iets: een psalm of een lering of een openbaring of een tong of een uitlegging; dat alles moet tot stichting geschieden”***.

De heerlijkheid van de Naam van Jezus
de Naam die boven alle naam is in de hemelen, op de aarde en onder de aarde.

(deel 18-22)

Laten wij dat dus vooral goed in het oog houden. Ook **Rom. 12:3-5** spreekt hierover, waar Paulus schrijft *“Want krachtens de genade, die mij geschonken is”*. Hij heeft het hier dus niet over de algemene genade, die ons allen is geworden in Jezus; die rijkdom van genade, waardoor wij behouden en verlost zijn, maar het gaat hier om een genade van dienst. En aan Paulus was de genadegave, het charisma gegeven van het apostelschap en hij had in die zin ook gezag.

Bovendien was Paulus ook een profeet. Daarom zegt hij: *“Want krachtens de genade, die mij geschonken is, zeg ik een ieder onder u: koestert geen gedachten, hoger dan u voegen, maar gedachten tot bedachtzaamheid, naar de mate van het geloof, dat God elkeen in het bijzonder heeft toebedeeld. Want, gelijk wij in één lichaam vele leden hebben, en de leden niet alle dezelfde werkzaamheden hebben, zo zijn wij, hoewel velen, één lichaam in Christus, maar ieder afzonderlijk leden ten opzichte van elkander”*. Hier ziet u dus de algemene roeping van alle gelovigen om te functioneren tot opbouw en stichting van elkaar.

En nu komen wij tot die bijzondere genadegaven, die vermeld wordt in **Rom. 12:8a**. *“wie vermaant, in het vermanen”*. Wij horen hier heel weinig over spreken en het is juist één van de belangrijkste gaven. En ik zeg: wél de Gemeente, waar deze genadegave gaat functioneren onder elkaar, want hierdoor wordt men opgebouwd.

Er staat vanaf **vers 6 van Rom. 12**, waar Paulus enkele van de genadegaven van de Heilige Geest aanhaalt. *“Wij hebben nu gaven, onderscheiden naar de genade, die ons gegeven is (zoals Paulus dus de genadegave van het apostelschap ontving): profetie, naar gelang van ons geloof; wie dient, in het dienen; wie onderwijst, in het onderwijzen; (en nu komt het) wie vermaant, in het vermanen”*.

Het wordt hier dus in onze vertaling vertaald met *“vermanen”*. Dit is een hoogst belangrijke Geestesgave en dat willen wij ons nu aan het slot van dit seminar in het bijzonder bij bepalen.

En mag ik u dan in de Naam van Jezus vragen, u als kinderen Gods, hier in alle rust in te verdiepen, opdat u inzicht krijgt over de inhoud van deze genadegave en opdat u gaat zien, waar wij allen toe geroepen zijn en dat wij ons allen daarnaar moeten uitstrekken, opdat die gave ook kan functioneren in ons eigen leven.

Streeft naar de Geestelijke gaven en zeker naar deze gave, die in wezen een bepaalde vorm van profeteren is. Dat willen wij dan later ook duidelijk zien, want zo wordt het Lichaam direct opgebouwd door de leden onderling. En dat is een geweldige en belangrijke zaak.

Allereerst willen wij zien wat eigenlijk in de grondtekst staat en waarmee uitgedrukt wordt, wat deze genadegave omvat. Deze gave wordt in het Grieks in het Nieuwe Testament weergegeven met het woord *“parakalein”*, hetgeen wij kunnen vertalen als toespreken en *“parakleisis”*, hetgeen betekent: toespraak.

Letterlijk staat er dus, dat als u die gave bezit, dat dit de gave om de ander te kunnen toespreken, maar niet als een bespraakt mens. Want het gaat hier om een genadegave, een Geestesgave, wat dus betekent, dat Jezus door ons de ander kan gaan toespreken, wat wij nodig hebben.

De Heer wil ieder lid van Zijn Lichaam gebruiken om die andere leden toe te spreken, waar dat nodig is. Is dat niet geweldig? En dat ontbreekt ons nu juist precies. De duivel weet, dat dit één van de belangrijkste gaven is en hij wil alles op alles zetten, opdat de Gemeente niet tot volle wasdom komt, tot de mannelijke volheid van Jezus. En daarom hoort men nooit van deze gave, die juist in het Nieuwe testament een geweldige belangrijke rol speelt.

En dat komt zo prachtig naar voren, want waar dat woord *“parakalein”* of *“parakleisis”* gebruikt wordt in het Nieuwe Testament, wordt het met vele verschillende woorden vertaald. En dat is niet fout, want het is die rijke inhoud van de verschillende betekenissen, waardoor Jezus ons wil toespreken en dat hebben wij allemaal nodig!

De heerlijkheid van de Naam van Jezus

de Naam die boven alle naam is in de hemelen, op de aarde en onder de aarde.

(deel 18-22)

Ik ga er nu enkele noemen, zoals deze in onze vertaling te vinden zijn. Allereerst wordt het inderdaad ook als toespreken vertaald, maar da ziet u, dat het een bepaald toespreken is, namelijk:

a. Het toespreken in de betekenis van bemoediging.

Dit bemoedigend toespreken zien wij bijvoorbeeld in **Hand. 16:40** *“En uit de gevangenis gekomen, gingen zij (Paulus en Silas) naar Lydia, en zij zagen de broeders en spraken hen bemoedigend toe en vertrokken”.*

Deze broeders hadden nieuwe moed nodig, want Paulus - die nog maar zo kort daar geweest was - ging weg uit hun midden en zij zouden nu alleen in de strijd komen te staan. Toen ging Jezus het ene lid, in dit geval Paulus, gebruiken om de andere leden te bemoedigen. Zo zien wij het ook vertaald in **Hand. 20:1**. Daar zien wij weer, hoe de Geest Gods zich, door Paulus, van deze gave bedient.

Wij lezen hier namelijk over die grote opschudding te Efeze en dan staat er: *“Nadat nu de opschudding was bedaard, riep Paulus de discipelen tot zich en sprak hen bemoedigend toe”.* Dat deed hij niet uit zichzelf, maar door de Heilige Geest geleid, ging hij hen bemoedigen en dat was nodig, want zij hadden heel wat meegemaakt.

Tijdens die grote opschudding stormde heel het volk op hen af, want er was veel afgoderij in die stad. Hier zien wij dus, dat Jezus ons wil gebruiken, opdat Hij dóór ons, de ander kan bemoedigen. Dat hebben wij allen van tijd tot tijd nodig.

Wat fijn, als Jezus dan tot u kan spreken door de mond van de medebroeder of zuster. Niet dat hij of zij het van tevoren bedacht heeft; het komt op dat moment niet uit henzelf voort, maar de Heer gaat dóór of dóór hen woorden spreken, die precies nodig zijn.

b. Het toespreken in de betekenis van aanmoediging.

Het is bijna hetzelfde, maar toch is er onderscheid. Ja, en hoe hebben wij ook dát nodig, als wij in nood zijn. Wij vinden dat zo vertaald in **1 Tess. 2:11-12** *“Gij weet trouwens, hoe wij (dat zijn Paulus en zijn mede arbeiders), als een vader zijn eigen kinderen, u hoofd voor hoofd vermaanden, aanmoedigden, en betuigden te blijven wandelen, Gode waardig, die u roept tot zijn eigen Koninkrijk en heerlijkheid”.*

Hier zien wij dus weer die gave, maar nu in de vorm van aanmoediging en dat staat er nog wat bij, namelijk *“vermanen”*, maar daar komen wij later op terug.

c. Het toespreken in de betekenis van: goede en vriendelijke woorden spreken.

Deze uitdrukking vinden wij in **1 Cor. 4:13a** *“worden wij gelasterd, wij blijven vriendelijk”.* In andere vertalingen lezen wij: *“goede woorden spreken”.* En zo wordt het bedoeld. Dit is dus vooral een gave op het terrein van de zielzorg.

d. Het toespreken in de betekenis van vermanen.

Wij hebben deze uitdrukking, het vermanen, reeds gezien in **Rom. 12:8** *“wie vermaant, in het vermanen”.* Dit is het toespreken in vermanende zin. Zo werd het ook vertaald in **1 Cor. 1:10**, waar Paulus zegt: *“Doch ik vermaan u, broeders, bij de naam van onze Here Jezus Christus”.*

Wat heerlijk, als Jezus door ons aller mond, de ander kan vermanen, want dat is geen vermanen van de mens naar het vlees. Als Jezus gaat vermanen, dan spreekt het ons diep aan, want daar staat dan de liefde Gods achter. Zoals Paulus het uitdrukte *“als een vader zijn kinderen”*, want in de oorspronkelijke tekst wordt hier hetzelfde woord gebruikt, zowel bij bemoedigen als ook bij vermanen.

Dat is ook het hele wezen van dit toespreken. Wij zijn immers het Goddelijke huisgezin en God wil in Jezus al zijn kinderen vermanen met een Vaderlijke vermaning. Heerlijk als de Heilige Geest uw en mijn mond daarvoor kan gebruiken tot heil van elkaar. En dat is ook de bedoeling Gods, zonder onderscheid.

Wij vinden het ook op deze wijze uitgedrukt in **Hand. 2:41**, waar Petrus sprak door de Heilige Geest *“En met nog meer andere woorden getuigde hij, en hij vermaande hen, zeggende: Laat u behouden uit dit verkeerde geslacht”.*

Bijbelstudie Centrum seminar, verdeeld in delen met als onderwerp:

De heerlijkheid van de Naam van Jezus

de Naam die boven alle naam is in de hemelen, op de aarde en onder de aarde.

(deel 18-22)

Het is een groot verschil of wij iemand vermanen uit ons menszijn of uit de Geest van God. Het eerste zal maar weinig indruk maken, maar als de Heer het dóór ons gaat doen, zal het de harten diep raken. Het is een genade gave!

Tot zover, volgende week gaan wij verder met dit machtige onderwerp.

Jezus Zegene u!

Amen.